

תת"ע 5738/05/21 - מדינת ישראל נגד ברוך ליברמן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5738-05-21 מדינת ישראל נ' ליברמן
בפני כבוד השופט אריה זרזנסקי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ברוך ליברמן
הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום לפיו ביום 13.10.2020 סמוך לשעה 12:39 נаг ברכב בכיביש 4 מדרום לצפון ובעת שהרכב היה בתנועה, **אחז או השתמש בטלפון ניד שלא באמצעות דיבורית**, בנסיבות תקינה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשולם קנס אולם הוא בחר כי עניינו יובא בפני בית המשפט.

הנאשם כפר באישום המიיחס לו וביום 16.11.2021 נשמעו העדויות.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר דניאל מהרי, עורך הדוח והוגש הדוח שסתומן ת/1, מזכיר שסתומן ת/2 וסרטון שצולם במהלך הבדיקה של העד, סומן ת/3.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם בעצמו ועד ההגנה מר יחיאל אפשטיין והוגש תמונות האוטובוס שסתומנו נ/1, נ/2 ו-נ/3.

אין מחלוקת בין הצדדים בנסיבות הבדיקה:

- הנאשם נאג באוטובוס מס' 32-508-32 ביום 13.10.2020 בשעה 12:39 או בסמוך לכך בכיביש מס' 4 מדרום לצפון.
- ע"ת 1, השוטר רס"ר דניאל מהרי נסע בניידת משטרת, בנתיב השמאלי לנאים ובכוון נסיעתו.
- השוטר היה לבדו והנאשם נסע באוטובוס עם 6 חוליו קורונה.

המחלקה בין הצדדים הינה כדלקמן:

עמוד 1

לgresת המאשימה, הנאשם אחז בטלפון נייד בידו הימנית בכו גובה החזה וכשהנаг הבחן בשוטר מיד הוריד את ידו. לטענתו המאשימה במרחך בו נמצאו כל הרכב, אין משמעות להפרשי הגבהים בין ניידת המשטרה לבין האוטובוס.

לgresת הנאשם, לא עשה כל שימוש בטלפון הנייד ולא אחז בו, ברשותו אוזניות בלוטות' בה עשה שימוש. לטענתו, עקב הפרשי הגבהים, המרחק בין הרכבים והקורה שנמצאת במרכז החלון, שדה הראייה מוגבל ככל לא ניתן לראות כי אחז בטלפון נייד.

דין והכרעה

1. השוטר עת/1 רשם דוח המפרט את ביצוע העבירה (מצג ת/1).
2. ע"פ הניסיות המייחודות של המקהה כמפורט בדו"ח ת/1, ע"ת 1 נסע בניידת משטרה בנתיב השמאלי בכיביש 4 לדרום, בהיותו בתנועה זיהה דרך החלון הימני קדמי של ניידת המשטרה ודרך החלון השמאלי קדמי של האוטובוס כי הנאג אחז בטלפון בידו הימנית בכו גובה החזה ומשהבוחן בו מיד הוריד את ידו. השוטר זיהה את העבירה מרחך של כ- 3 מטרים כשהחלון הקדמי שקוף ללא ציפוי, ללא גורם הסתרה או הפרעה. בדוח ציין כי אוור יומם, ראות טובות וקשר עין מזיהוי העבירה ועד עצירה בטוחה מצד ימין.
3. תגובתו של הנאג כפי שנרשמה בדוח (ת/1) "**אני לא חזקתי טלפון נגעתי בזה**" והצביע על מסר המולטימדיה בחלקו הימני תחתון לגילג ההגגה.
4. ע"ת 1 כתוב מזכיר ת/2 וצין כי דברי הנאג "**אני מחובר עם אוזניה**" כמו כן ציין כי ברכב ישם 6 נוסעים חוליו קורונה.
5. כפי שעולה מרסיטון (מצג ת/3) בפגש הראשון בין השוטר לנאשם הטען הנאג בפניו כי יש לו חוליה קורונה באוטובוס וביקש לעצור במקום יותר בטוח, השוטר ביקש רישון נהגה ושאל את הנאשם: "**יש לך שאלה ברוך, למה אתה מחזיק בטלפון בזמן נהיגתך?**" הנאשם השיב: "**לא החזקתי שום פלאפון**" השוטר ענה: "החזקת טלפון בידי ימין שלך". הנאשם: "לא החזקתי שום טלפון". השוטר: "הבנתי אותך". הנאשם אומר שהוא שאינו שמע ברור בהקלטה וצביע על מקום בו מונח הטלפון.
6. לאחר מכן מזכיר הנאשם מגע לחלון הימני של ניידת השוטר אומר לו: "כן אדוני" וה הנאשם עונה "מה זה, מה קורה?" השוטר מшиб: "**אני רשום לך דוח על החזקת טלפון בזמן נהיגתך**". הנאשם מшиб: "**למרות שלא החזקתי טלפון?**" בהמשך השיח ביןיהם הנאשם עומד על כר שלא אחז בטלפון נייד ואין לו שום סיבה להחזיק את הטלפון הנייד משום שיש לו אוזניה.
7. בסרטון אף הנאשם שואל את השוטר כיצד זיהה כי אחז בטלפון הנייד והשוטר מшиб לו כי פירט על כר בדוח (ת/1).
8. בעדותו טען השוטר כי במרחך של 3 מטרים ניתן לזהות את העבירה ובמרחך כזה להפרשי הגבהים בין ניידת לאוטובוס אין השפעה (עמ' 3 שורות 10-1 פורטוקול).
9. בחקירהו הנגדית של השוטר הנאשם הציג בפניו תמונות של האוטובוס מבפנים ו מבחוץ, כשמהתמונה בה האוטובוס צולם מבפנים (נ/1) ניתן לראות כי ישנה קורה בחלון השמאלי של האוטובוס ישנו וילון המסתירים את משענת כיסא האוטובוס. כמו כן הנאשם סימן את מיקום המגנט של הפלפון. הנאשם שאל את

השוטר: "מה רأית פה?" השוטר השיב: "דרך חלון שמאל שלך, הבחןתי בעבירה אני ציינתי את זה גם. החלון היה שkopf". הנאשם הטיח בו: "**הוא לא שkopf, יש וילון יש קורה**", השוטר ענה: "**ציינתי שלא ציפוי על שימוש הרכב**".

10. ספק בלבבי כיצד ממוקח של כ- 3 מטרים, כשייש הפרשי גבהים בין נידת המשטרה לאוטובוס, חלונות האוטובוס כהים, ישנה קורה בחלון השמאלי המהווה גורם הפרעה, ניתן להזות כי הנאשם אוחז בידו הימנית שהינה המרוחקת יותר מהשוטר, פלאפון נייד.

11. הנאשם העיד כי במהלך נסיעה בה הסיע חולץ קורונה כrhozo לו לעזרה בצד וכrho עשה, לאחר שנעצר השוטר הודיע לו כי עצר אותו משומש שנגע בטלפון הנייד. לטענת הנאשם לא נגע בטלפון הנייד וכנהג ברכבת ציבורית יש לו אחריות כלפי הנוסעים.

12. במהלך חקירתו הנגדית נשאל: "**אתה אומר בדברי מקבל הדוח לא החזקתי בטלפון ובכפירה אתה אומר אולי נגעתי ברדיו ובמולטימדיה. אתה לא זכר מה עשית?**" הנאשם השיב: "**אני אומר שהזחיקת המקסימום שיכול להיות שהורדתי את המזחיקה. זהה. טלפון לא היה פה בכלל**" (עמוד 5 שורות 6-8 לפורתוקול). יש לציין כי בדוח שהוגש (ת/1) אף השוטר ציין כי בתגובהו הנאשם הצבע על מערכת המולטימדיה, מה שמחזק את גרסתו כי כלל לא אוחז בטלפון הנייד.

13. גרסתו של הנאשם עקבית מן הרגע שבו עצר על ידי השוטר ונמצא מהימנה בעיני ואף לא נסתירה בחקירה נגדית.

14. עד ההגנה, נסע באוטובוס, העיד כי ישב במרחך של כ ארבעה או חמישה מושבים מאחוריו נהג האוטובוס ובמהלך הנסיעה הסתכל לטייגון לכיוונו של והבחן שנגה האוטובוס עשו שימוש באוזניות בלוטות. על פי עדותו, ברגע ששמע את השוטר כrhoז לנגה לעזרה הביט לעבר הנגה וראה כי אוזניות הבלוטות באוזנו.

15. בחקירה הנגדית, העיד כי שהוא עם אשתו וילדיו במילונית קורונה ודרך המלונית הזמין הסעה על מנת להגיע לבני ברק, במהלך הנסיעה הסתכל לכיוונו של נהג האוטובוס והבחן כי נהג האוטובוס עשו שימוש באוזניות בלוטות. על פי עדותו, ברגע ששמע את השוטר כrhoז לנגה לעזרה מיד הביט לעבר הנגה וראה כי אוזניות הבלוטות באוזנו. העד עמד על כך כי הנאשם השתמש באוזניות בלוטות' לאורך כל הדרך. (עמודים 5-6 לפורתוקול).

16. בחקירה הנגדית סיפר כי הגיע ברכבו של הנאשם למתן העדות. העד נשאל האם דיברו על העבירה "דיברנו על מה שהיא. הוא אמר לי שהיא משפט אחד ואמרו לו להגיע למשפט היום". אך אין הכרות מוקדמת עם הנאשם וגרסתו אמינה בפנוי.

17. אכן השוטר ערך תרשומת מהימנה באשר לתגובהיו של הנאשם, תרשומת הנתמכת בסרטון, מайдן, בנסיבות המקירה, מסופקני כי אכן ניתן להבחן כי הנאשם אוחז בטלפון נייד. בנוסף, הנאשם דבק בגרסתו, גרסתו אף לא נסתירה בחקירה הנגדית ונתמכה בראיות ובעדות עד הגנה אובייקטיבי מטעמו, עדות שניהם בבית המשפט הותירה עליו רושם אמין ומהימן עד כדי הטלת ספק בראיות המאשימה, שמא שגה השוטר במראה עינו.

18. לאחר ששמעתי את העדויות ובחןתי את ראיות הגעתו למסקנה כי המאשימה לא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את המיחס לנאשם בכתב האישום ולפיך החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, במעמד הצדדים